

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1996-1997

15 mei 1997

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

– van mevrouw **Ria Van Den Heuvel** –

betreffende telefonische hulpverlening voor dove en slechthorende jongeren

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Communicatie van en met doven is een probleem op zich, maar achter dat communicatieprobleem gaan heel wat meer problemen schuil.

Aangenomen wordt dat zowat 1 op 1.000 kinderen in België doof geboren worden. Als men daar de gevallen van doofheid en de verregaande slechthorendheid die na de geboorte optreedt bijreken, dan kan men stellen dat er in Vlaanderen ongeveer 5.000 doven en slechthorenden zijn. Een toename van mensen met gehoorverlies valt te verwachten.

Het is bekend dat kinderen en jongeren problemen kunnen hebben waarover ze met niemand in hun directe omgeving durven of kunnen praten : algemene vragen waar ze mee zitten, of meer specifieke problemen zoals seksueel misbruik, druggebruik, aids, ... Horende kinderen en jongeren kunnen dan bijvoorbeeld met de Kindertelefoon of andere telefonische hulpdiensten bellen. Dove of slechthorende kinderen kunnen van deze mogelijkheden geen gebruik maken omdat ze niet kunnen telefoneren. Toch is zelfredzaamheid, zelfstandigheid en bescherming van deze jongeren even noodzakelijk en hebben ook zij daar recht op.

In onze samenleving is telefoneren een zeer belangrijke communicatievorm. Voor personen met hoorproblemen is die vorm echter niet altijd toegankelijk. Alhoewel gehorgestoorden al lang over een teksttelefoon kunnen beschikken als alternatief communicatiemiddel, is dat hulpmiddel niet ruim verspreid. Bovendien zijn teksttelefoons zelden compatibel met elkaar. In de praktijk betekent dat meestal dat beide telefoonpartners over hetzelfde type teksttelefoon moeten beschikken om te kunnen communiceren. Ten slotte is de verspreiding van teksttelefoons buiten de wereld van doven en slechthorenden zeer beperkt.

Teksttelefoonbemiddeling is een vorm van dienstverlening die ook in België nuttig kan zijn voor mensen met een gehoorhandicap. In een aantal van de ons omliggende landen, zoals Groot-Brittannië, Nederland, Zwitserland en Denemarken bestaat zo'n dienst en functioneert hij doeltreffend. Het basisidee van teksttelefoonbemiddeling is om telecommunicatie mogelijk te maken tussen personen die gebruik maken van een teksttelefoon, de dove personen en de horende wereld.

De actuele situatie in verband met telefonische hulpverlening aan dove en slechthorende kinderen en jongeren, ziet er samengevat als volgt uit.

1. De problematiek van de toegankelijkheid van telefonische hulpverlening voor dove en slechthorende kinderen en jongeren leeft nauwelijks bij de hulpverleningsorganisatie. Ofwel is ze niet prioritair, ofwel heeft men er nog niet bij stilgestaan, ofwel is de telefonische aanmelding niet gebruikelijk of wenselijk.

Het is zeker niet de bedoeling de organisaties met de vinger te wijzen. Gewoonlijk hebben zij een zware case-load, en komen zij er met de hen toegekende middelen en mogelijkheden nauwelijks toe om de 'gewone' dienstverlening te verzorgen. Extra stimulansen en een mentaliteitsverandering, maar ook bijkomende middelen zullen dus nodig zijn.

2. De organisaties zullen heel wat bijkomende inspanningen moeten leveren om zich op een verantwoorde wijze de cultuur, de leefomstandigheden en de communicatiewijze van dove en slechthorende kinderen eigen te maken. Dat vereist bijkomende training en vorming voor medewerkers en eventuele vrijwilligers.
3. Wanneer er zou worden overgegaan tot het installeren van teksttelefoons zal een goed doordachte en breed gevoerde informatiecampagne nodig zijn. Hier kan de overheid een stimulerende rol spelen, eventueel ondersteund door de provinciebesturen.

De bekendmaking van de installatie van teksttelefoons is een zeer belangrijk aspect omdat de dovengemeenschap vaak begrijpelijk geïsoleerd is en zich geïsoleerd opstelt.

Ook de dovengemeenschap zal grote inspanningen moeten leveren om initiatieven bij dove en slechthorende kinderen en hun ouders bekend te maken, bijvoorbeeld door in de gezinnen en in de scholen het gebruik van een teksttelefoon aan te leren en te stimuleren.

Ria VAN DEN HEUVEL

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaams Parlement,

– gelet op

- 1° de vaststelling dat de problematiek van de toegankelijkheid van telefonische hulpverlening voor doven in het algemeen, en voor dove of slechthorende kinderen en jongeren in het bijzonder, nauwelijks leeft bij de hulpverlenende organisaties ;
- 2° het zeer kleine aantal geïnstalleerde teksttelefoons bij die organisaties ;
- 3° het ontbreken van een telefoonbemiddelingsdienst in Vlaanderen ;
- 4° het belang van de toegankelijkheid van telefonische hulpverlening voor dove of slechthorende kinderen en jongeren voor hun zelfredzaamheid, zelfstandigheid en bescherming ;

– vraagt de Vlaamse regering

- 1° maatregelen te treffen waardoor de kinderen jongerenorganisaties telefonisch toegankelijk worden voor dove en slechthorende kinderen en jongeren, bijvoorbeeld door de installatie van een teksttelefoon ;
- 2° maatregelen te treffen om een telefoonbemiddelingsdienst op te richten ;
- 3° een begeleidende informatiecampagne te organiseren voor de dovengemeenschap, om de bereikbaarheid van organisaties via de teksttelefoon en de telefoonbemiddelingsdienst te promoten ;
- 4° bij preventiecampagnes voor jongeren ook het negatieve cumulatieve effect van lawaai-belasting aan de orde te stellen.

Ria VAN DEN HEUVEL
